

دعا کردن منافاتی با جریان قضا و قدر هستی ندارد

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم گفت: دعا نقش بسیار اساسی در کمال و پیشرفت انسان دارد و در عین حال هم منافاتی با جریان قضا و قدر هستی ندارد.

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم گفت: دعا نقش بسیار اساسی در کمال و پیشرفت انسان دارد و در عین حال هم منافاتی با جریان قضا و قدر هستی ندارد.

حجت الاسلام والمسلمین محمدصادق یوسفی مقدم در گفت‌وگو با خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، با بیان این‌که «یکی از مسائلی که خداوند آن را از اسباب تعالی و رشد انسان در نظام آفرینش قرار داده است دعا کردن است» اظهار کرد: دعا را خداوند خودش به عنوان یکی از اسباب موفقیت و دستیابی انسان به نیازش قرار داده است. بنابراین منافاتی ندارد که انسان در فضای حاکم بر هستی دعا کند و نیاز و خواسته خودش را با خدا در میان بگذارد.

وی در ادامه با بیان این‌که «دعا کردن شرایط و آدابی دارد» گفت: از جمله آداب دعا این است که انسان باید ادب را در رابطه خود با خدا رعایت کند. برای دعا کردن به درگاه خداوند بهتر است انسان از اسم‌هایی استفاده کند که در قرآن و روایات ائمه (ع) هم به آن اشاره شده باشد. علت آن این است که اسم حکایت از موجودی می‌کند که این اسم بر آن نهاده شده است و هر چقدر اسم زیباتر باشد معبود را بهتر توصیف می‌کند.

یوسفی مقدم تصریح کرد: قرآن که کلام خداوند است و ائمه (ع) که از خدا سخن می‌گویند بهتر می‌دانند چه اسمی تبیین کننده ویژگی خداوند است و ما باید از این ظرفیت که در اختیار داریم استفاده کنیم و خداوند را در دعاهایمان به بهترین اسماء و نام‌ها یاد کنیم. ائمه در دعاهای خود از مطالب و اسمائی استفاده می‌کنند که مطابق با نیاز و خواسته و حاجت آن‌ها باشد.

این استاد حوزه تاکید کرد: یکی دیگر از ویژگی‌هایی که در دعا باید رعایت شود خشوع است، خشوع به این معنا که انسان در برابر خداوند همچنان که در ظاهر احساس ذلت و عجز می‌کند در قلب و باور عمق وجودی خود هم به خضوع و کوچک بودن در برابر خداوند باور داشته باشد. انسان باید با خشوع دعا کند، با دلی شکسته و به گونه‌ای که خود را در برابر خداوند کوچک و حقیر می‌داند دعا کند نه یک حالت خودخواهی و غرور به خود بگیرد.

وی یادآور شد: مسأله بعدی که در دعا باید به آن توجه کنیم حالت خوف و رجاء است که این دو حالت متضاد در انسان است. انسان به دلیل گناهی که دارد حالت ترس در برابر خداوند به خود می‌گیرد و ممکن است گناه او مانع اجابت دعایش شود ولی در عین حال باید ویژگی رجاء را هم داشته باشد. یعنی نسبت به بخشش خداوند امیدوار باشد. این حالت خوف و رجاء در انسان باعث سازندگی درونی می‌شود چرا که انسان از یک طرف می‌خواهد به سمت خدا برود و از یک طرف گناهی که دارد در او ترس ایجاد می‌کند.

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن دفتر تبلیغات اسلامی قم ادامه داد: داشتن این ویژگی در دعاها سبب می‌شود انسان عظمت خدا را در نظر بگیرد و در عین حال گناهان خود را نیز ببیند و به عشق الهی از گناهانش فاصله بگیرد. خداوند در سوره‌های انبیاء، اعراف و سجده آشکارا به این حالت خوف و رجاء در انسان‌ها اشاره می‌کند. داشتن این حالت‌ها سبب می‌شود که انسان با دلی پاک به سمت خداوند برود تا زودتر به آن خواسته قلبی خودش برسد.